

Απόστολος Σίλας

/ Το Συναξάρι της Πεντηκοστής / Συναξαριακές μορφές

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Αυτός ο θεηγόρος Απόστολος του Χριστού και γεμάτος από τη χάρη του Κυρίου συνεμόχθησε μετά του ουρανοβάμονος αποστόλου Παύλου υπέρ του κηρύγματος του Ευαγγελίου, περισσότερο των άλλων αποστόλων στην Εκκλησία της Κορίνθου. Ο Παύλος «το στόμα του Χριστού» κατά την προσφύα έκφραση του ιερού Χρυσοστόμου «Παύλος δε επιλεξάμενος Σίλαν εξήλθε, παραδοθείς τη χάριτι του Θεού υπό των αδελφών» (Πράξ. 15,40) και τον έκανε συνοδοιπόρο, δεχθείς τον φωτισμό και την χάριν της αγίας Τριάδος, τας ψυχάς των Κορινθίων αρδεύσας «καρποφορείν τας χάριτας».

Ο Σίλας και ο Ιούδας, ο καλούμενος και Βαρσαββάς εκλέγονται υπό των εν Ιερουσολύμοις αποστόλων, ίνα μετά του Παύλου και Βαρνάβα μεταφέρουν στην εκκλησία της Αντιόχειας επιστολή που περιείχε την απόφαση της αποστολικής Συνόδου. Μετά ταύτα ο Παύλος λαμβάνει ως συνεργάτη του τον Σίλαν κατά την δεύτερη περιοδεία του στην Ασία και Μακεδονία αντί του Βαρνάβα, ο οποίος με τον Μάρκο πήγε στην Κύπρο (Πράξ. 15, 39-40) όπως ρητώς αναφέρουν οι Πράξεις. Μετά την φυλάκιση στους Φιλίππους (Πραξ. 16,19) και την ίδρυση των Εκκλησιών της Θεσσαλονίκης και Βεροίας, ο Παύλος μετέβη στην Αθήνα, οι δε Σίλας και Τιμόθεος παρέμειναν στη Μακεδονία, συνάντησαν δε πάλιν τον Παύλο μετ' ολίγον στην Κόρινθο (Πραξ. 17,15, 18,5). Κατά τον Ιππόλυτον (ΒΕΠΕΣ, τόμ. 6ος σ. 297 στίχ. 25) αυτός έγινε πρώτος επίσκοπος Κορίνθου.

(Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Α. Βασιλοπούλου, Συνοπτικά Συναξάρια των εβδομήκοντα Αγίων Αποστόλων, Αθήναι 1992, σ.49)

<http://bit.ly/2n0lu5i>